

พรวดีๆ

■ สมเด็จพระญาณสังวร
วัดบวรนิเวศวิหาร

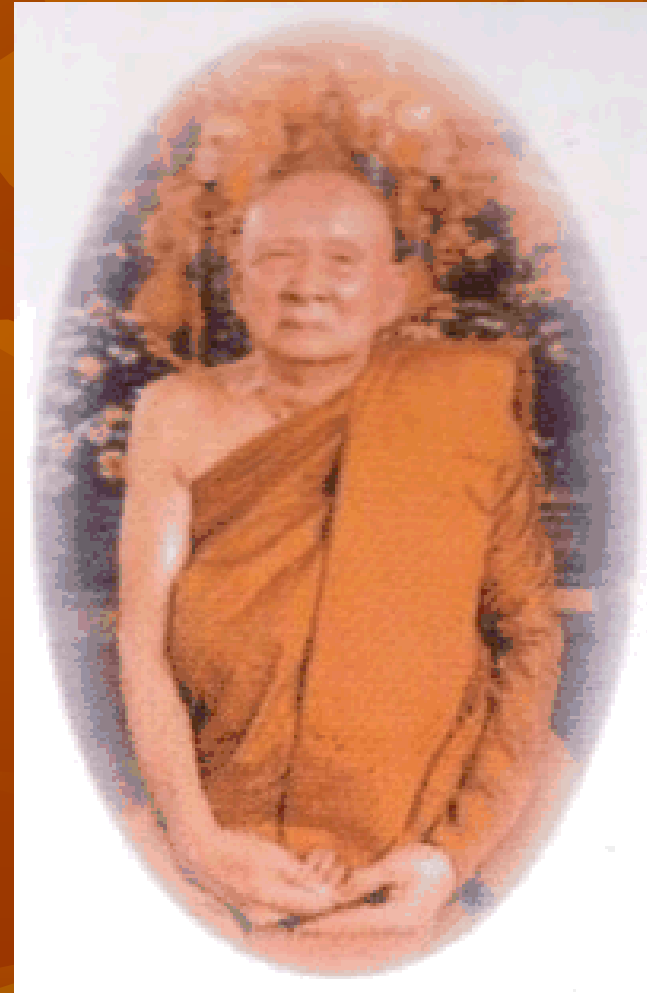
สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก

คิดดี พูดดี ทำดี
เป็นศรี เป็นพร สูงสุด
ไม่มี พรเทพ พรมนุษย์
เปรียบประดุจ ความดี ที่ทำเอง

ความคิดอย่างหนึ่ง
ที่สมควรฝึกให้เกิดขึ้นประจำ
คือความคิดว่า "พอ"
คิดให้รู้จัก "พอ"

ผู้รู้จักพอ จะเป็นผู้ที่มีความสบายใจ
ส่วนผู้ที่ไม่รู้จักพอจะเป็นผู้ร้อนเร่า
แสวงหาไม่รู้จักหยุดยั้ง

คนรวยที่ไม่รู้จักพอก็เป็นคนจนอยู่ตลอดเวลา
คนจนที่รู้จักพอก็เป็นคนมั่งมีตลอดเวลา

■ พระภิกษุ พระยานรรัตนราชมานิต (ธมมวิตกโก ภิกขุ)

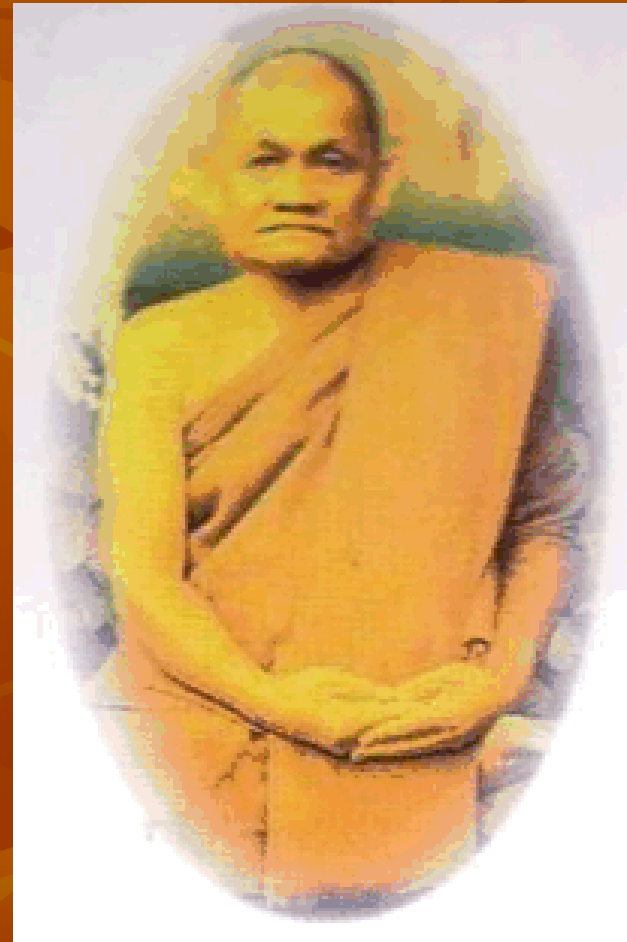
วัดเทพศิรินทราวาส

รักษาตัว กลัวกรรม อย่าทำชั่ว
จะหมองมัว หม่นไหม้ ไปเมืองผี
จงเลิกทำ แต่กรรม ที่ดีดี
จะได้มี ความสุข พ้นทุกข์ภัย

■ พระโพธิญาณเถร (หลวงปู่ชา สุภัทโท)
วัดหนองป่าพง จ.อุบลราชธานี

..ให้พอดีเหมือนกับไม้สอยมะม่วง
ยาวหรือสั้นเกินไป มันใช้ไม่ได้
การปฏิบัติถ้าปัญญาสูงเกินไปก็สอนยาก
ต่ำเกินไปก็สอนยาก ต้องหาให้มันพอดี
คือ ไม่สูงไม่ต่ำเกินไป
ฉะนั้น ธรรมะไม่ต่ำเกินไปหรือสูงเกินไป

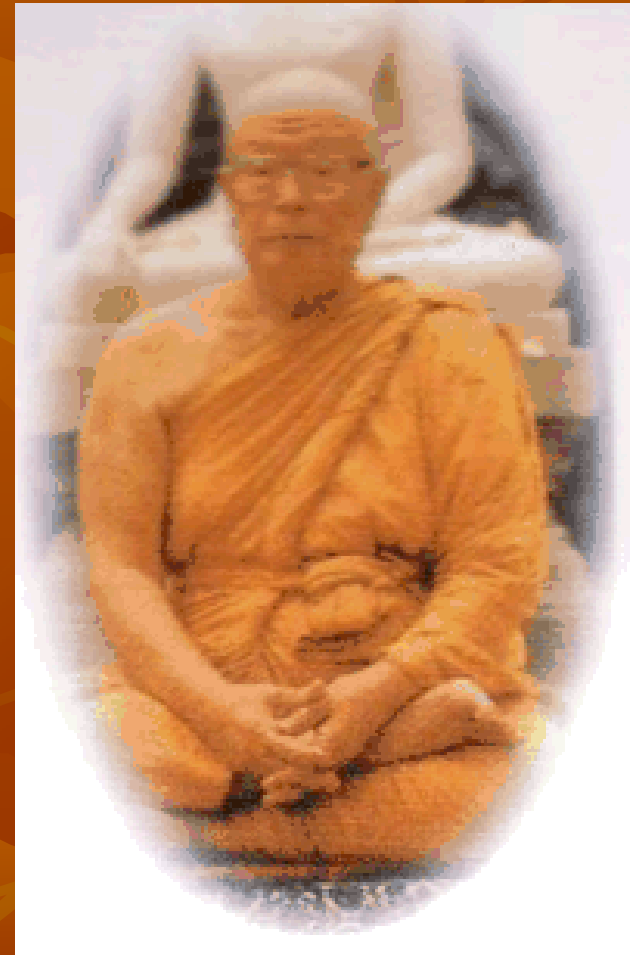
■ พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ)

สวนโมกขพลาราม ไชยา

มีชีวิตอยู่ โดยไม่ต้องรู้สึกรู้ว่า
เราดี-เด่น-ดัง อะไรเลย
เพียงแต่รู้สึกรู้ว่า
เป็นผู้มีประโยชน์ที่สุดคนหนึ่ง
นั้นแหละถูกต้องและเป็นสุขแท้

มองแต่แง่ดีเถิด

เขามีส่วน เลวบ้าง ช่างหัวเขา
จงเลือกเอา ส่วนที่ดี เขามีอยู่
เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังน่าดู
ส่วนที่ชั่ว อย่าไปรู้ ของเขาเลย
จะหากันมีดี โดยส่วนเดียว
อย่ามัวเที่ยว ค้นหา สหายเอ๋ย
เหมือนเที่ยวหา หนวดเต่า ตายเปล่าเลย
ฝึกให้เคย มองแต่ดี มีคุณจริงๆ

■ พระพรหมมังคลาจารย์ (หลวงปู่ปัญญานันทภิกขุ)

วัดชลประทานรังสฤษฎ์

ไม่ว่าอะไร...ถ้าเราเข้าไปยึดไปจับไปฉวยไว้

มันก็เป็นปัญหา สร้างความทุกข์

ความเดือดร้อนใจแก่เราทั้งนั้น

ตัวทุกข์ จึงเกิดจากอุปาทานหรืออภินิเวศายะ

คือเข้าไปเกาะไปจับสิ่งนั้นไว้มันก็เป็นความทุกข์

■ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต)

วัดญาณเวศกวัน นครปฐม

โลกต้องการคนดี มิใช่เพื่อให้มารับรางวัล

แต่เพื่อมาช่วยทำชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น

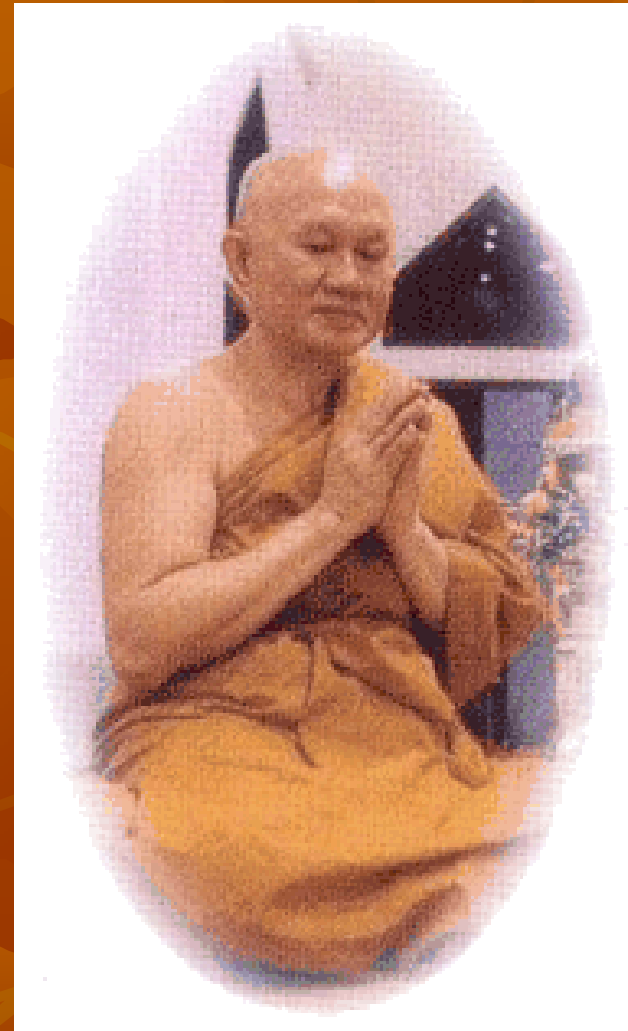
ไม่เพียงทำดีเพื่อเอาความดีมาเสริมตัวตน

แต่พึงสละตนเพื่อเสริมความดี

คนทำดีอย่างแท้จริง

เสียสละได้แม้กระทั่งการที่จะให้คนอื่นรู้ว่า

ตนได้ทำความดี

■ พระเดชพระคุณพระธรรมสิงหบุราจารย์หลวงจรัญ ฐิตธัมโม
วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

การให้ที่มีคุณมากยิ่งคือ

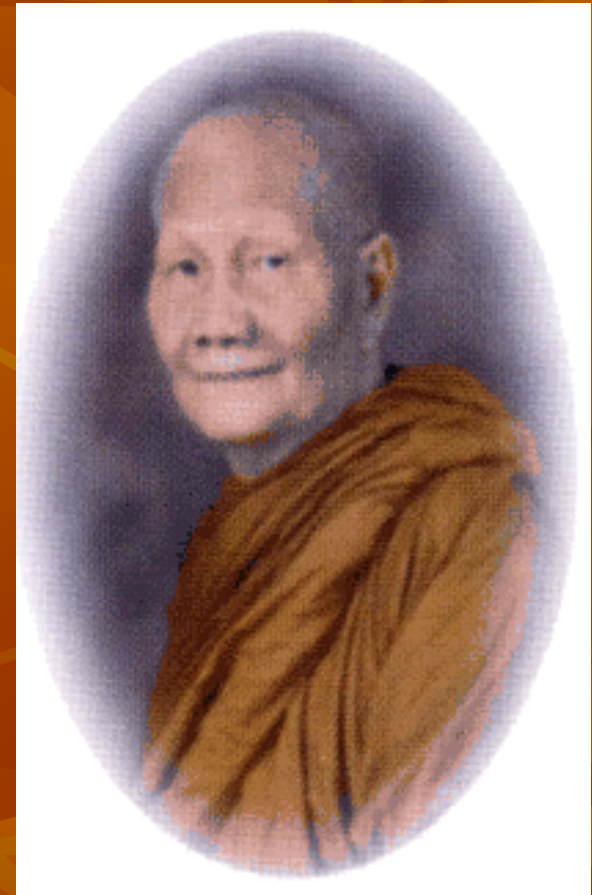
๑ ให้เกียรติ

๒ ให้อภัย

ฝังอยู่ในจิตใจตลอดนิตยกาล

การเห็นใจผู้ที่ทำผิด จะทำให้สามารถลดคนทำผิด

และลดปริมาณความผิดลงได้

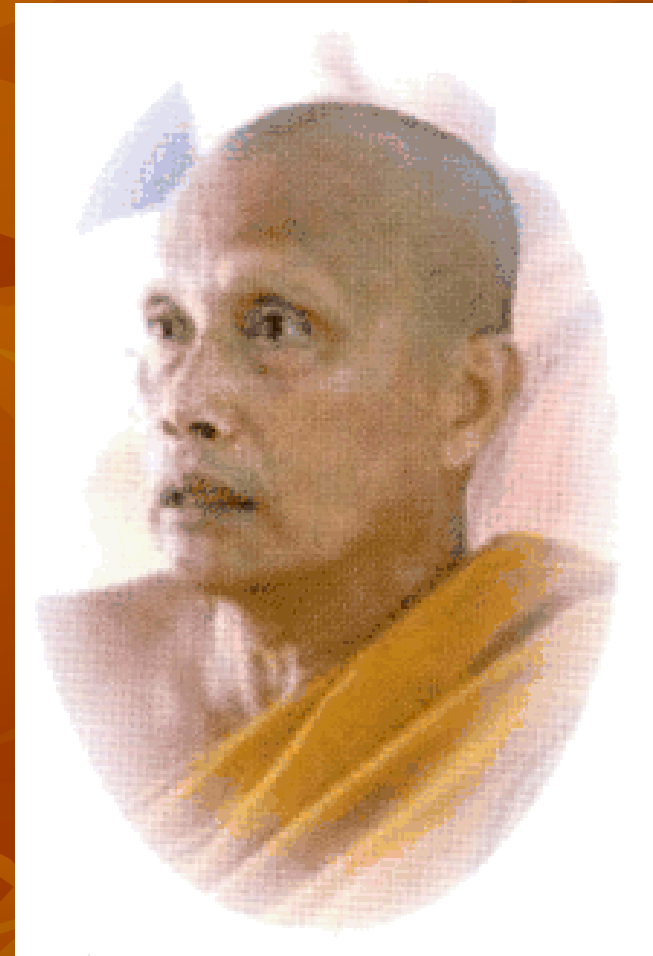

■ พระพยอม กัลยาโณ (พระพิศาลธรรมพาที)

วัดสวนแก้ว จ.นนทบุรี

คิดก่อนจึงทำ

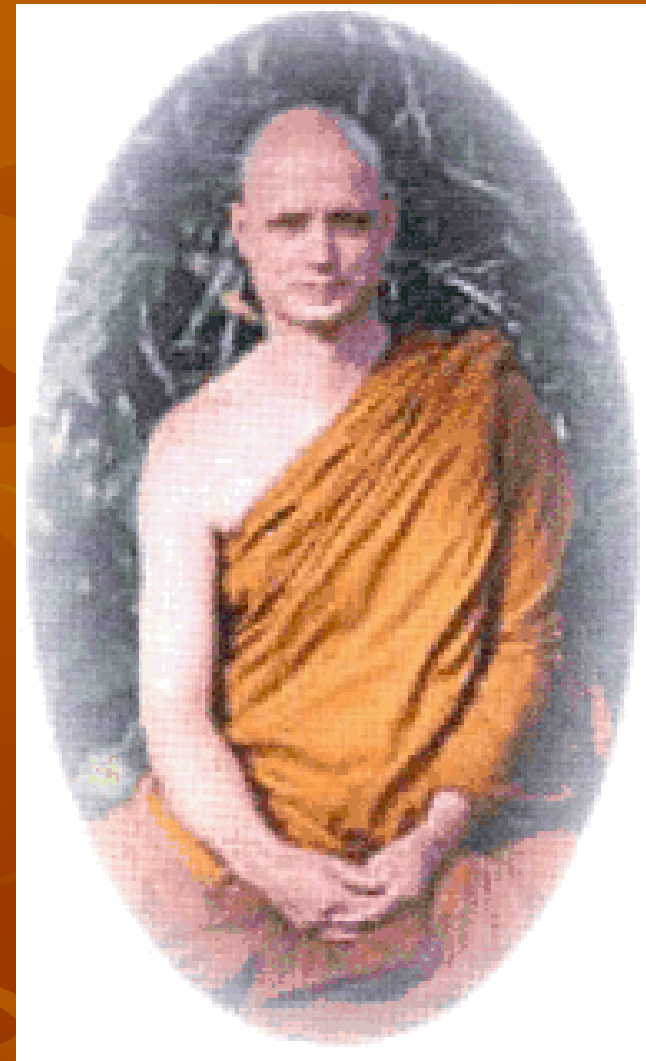
การขยับให้ทาน...ตถาคตไม่สรรเสริญ
แต่ตถาคตสรรเสริญ...คนที่คิดใคร่ครวญ
ดีแล้วจึงให้ เพราะเมื่อใคร่ครวญแล้ว
จะไม่มีใครเดือดร้อนจากการให้

■ ยสาร์โร ภิกขุ วัดป่านานาชาติ

ต.บุงหวาย จ.อุบลราชธานี

ความโกรธ ความอิจฉาพยาบาท
เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องยอมรับว่าไม่ดี
แต่น้อยคนที่จะระงับโกรธได้
เหมือนยาเสพติดที่ทุกคนเลิกยาก
ทั้งที่ยอมรับว่าเป็นอันตรายต่อชีวิต
ในกรณีนี้ต้องใช้วิธีแผ่เมตตา

■ พระมหาอุทัยชัย วชิรเมธี (ว.วชิรเมธี) วัดเบญจมบพิตร

เพื่อความสวัสดิ์แห่งชีวิต

สิ่งที่เธอควรมี "สติปัญญา"

สิ่งที่เธอควรแสวงหา "กัลยาณมิตร"

สิ่งที่เธอควรคิด "ความดีงาม"

สิ่งที่เธอควรเข้าหา "นักปราชญ์"

สิ่งที่เธอควรฉลาด "การเข้าสังคม"

สิ่งที่เธอควรนิยม "ความซื่อสัตย์"

สิ่งที่เธอควรตัด "อกุศลมูล ฯลฯ"

